

Jan Kucharski, Barbara Lepówna

Władysławowo, woj. gdańskie, st. 4

Informator Archeologiczny : badania 22, 117

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

o miąższości do 0,10 m. W partii spagowej warstwy w odległości ok. 2 m od konstrukcji kamiennej, odsłonięto prawdopodobnie ślady po 8 słupach o średnicy 0,03 - 0,06 m.

Funkcja obiektu trudna jest do określenia ze względu na częściowe jego odsłonięcie.

Obiekt nr 2 odsłonięto na głębokości 0,20 m od pow. ziemi. Było to skupisko kamieni ze śladami ognia, w przekroju poziomym owalne, w pionowym nieckowate, o wymiarach 0,80 m x 0,60 m i głębokości 0,25 m. Wystąpiły w nim okruchy węgla drzewnego, oraz kilka kości zwierzęcych. Obiekt ten jest prawdopodobnie pozostałością zniszczonego paleniska. Na obszarze wykopu nr 6A/88 miąższość warstwy kulturowej wzrasta do gł. 0,50 m. Odsłonięto 3 obiekty.

Obiekt nr 3 odsłonięty na gł. ok. 0,20 m od pow. ziemi. Było to niewielkie skupisko bardzo drobnych kamieni w przekroju poziomym owalne, w pionowym nieckowate o wymiarach 0,40 m x 0,50 m i głębokości 0,25 m. Wystąpiły w nim okruchy węgla drzewnego, oraz kilka kości zwierzęcych. Obiekt ten należałoby prawdopodobnie zaliczyć do niewielkich palenisk.

Obiekt nr 4 w kształcie wydłużonego owalu w przekroju pionowym nieckowaty. Głębokość obiektu 0,06 m. Wypełnisko tworzyła ciemnobrunatna ziemia gliniasta z bardzo drobnymi okruchami węgla drzewnych. Jest to prawdopodobnie dno zniszczonej jamy o trudnej do odczytania funkcji.

Obiekt nr 5 odsłonięto bezpośrednio pod warstwą ziemi ornej. Wierzchnią warstwę tworzy przepalona glina barwy ceglastej i miąższość od 0,03 m do 0,06 m. Pod nią odsłonięto warstwę bardzo drobnego żwirku, barwy żółtoszarej, która jest zasadniczym wypełniskiem obiektu. Nieckowate wypełnisko jamy otaczała cienka smuga intensywniej spalenizny. W spagu obiektu odsłonięto przylegające do niego smugi spalonego drewna o układzie rusztowym. Były to ślady belek o szer. od 0,06 m do 0,09 m. Obiekt ten należałoby prawdopodobnie zaliczyć do typu obiektów mieszkalnych.

Niewielka ilość materiału zabytkowego, brak wyraźnych śladów palenia obiektów, a także niemal zupełny brak tzw. zabytków wydzielonych, pozwalają wstępnie sądzić, iż osada nie została opuszczona nagle, z powodu zagrożenia, lecz w efekcie przemyślnych działań ekonomicznych lub politycznych.

Osadę przyrodową należałoby datować na XII - XIII w.

Materiał zabytkowy i dokumentacja znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

Uhrusk, gm. Wola Uhruska, woj. chełmskie, st. 11/50 - patrz późne średniowiecze; st. 13/50 - patrz okres nowożytny.

Władysławowo,
woj. gdańskie,
st. 4

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Jan Kucharski. Konsultant dr Barbara Lepówna. Finansował WKZ w Gdańsku - Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Czwarły sezon badań. Osada z wczesnego średniowiecza oraz ślady osadnictwa z epoki żelaza i epoki kamienia.

Badania objęły północną i zachodnią część osady w sąsiedztwie posesji przy ul. Geodetów 30. Wykopy IX i X o łącznej powierzchni 100 m² eksplorowano do głębokości 1,3 m od powierzchni. W wykopie IX na głębokości ok. 0,3 m od powierzchni zalegała zwalowa glina tworząca calec, w którym zagłębione były dwa obiekty oraz liczne ślady po kołach i kilku słupach. Jeden z tych obiektów pochodził z wczesnej epoki żelaza. W wykopie X wystąpiły cztery obiekty wczesnośredniowieczne oraz bardzo liczne ślady po kołach tworzące miejscami czworokątne zarysy chaty (?). W jednym z obiektów wykopu X, w górnej części warstwy wystąpiło kilka wtórnie naniesionych fragmentów ceramiki z wczesnej epoki żelaza.

Z bardziej interesujących zabytków z obu wykopów należy wymienić: 2 żelazne noże, przęślik gliniany, 2 żelazne gwoździe szkutnicze, fragment kościanego grzebienia. W dwu obiektach wykopu X wystąpiły liczne fragmenty kości zwierzęcych, a w jednym z nich nawet kilka ości rybich.

Ceramika wczesnośredniowieczna z obu wykopów wykazywała analogie do ceramiki z lat ubiegłych.

Badania będą kontynuowane.

Widoradz, gm. Wieluń, woj. sieradzkie, st. 1 - patrz późne średniowiecze.

Wieliszew, gm. Skrzyszew, woj. warszawskie - patrz okres lateński.

Wilkowice, gm. Wartkowice, woj. sieradzkie, st. 1 - patrz okres halsztacki.